

[Mogens Elvensø]

og lad det så blive ved det, for konklusionen må jo efter dette være, at forslaget bør forkastes.

Kirsten Lee (RV):

Da vores ordfører, fru Elisabeth Arnold, ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre Det Radikale Venstres bemærkninger til dette forslag.

Vi er ikke i tvivl om de gode intentioner, der ligger bag beslutningsforslaget. Mange erfaringer viser, at uddannelse for voksne er et problemområde, fordi mange føler, at de er blevet for gamle til at lære noget, hvis de bare er over 30 år. Denne frygtssomme indstilling til begrebet uddannelse er der i høj grad også fra Det Radikale Venstres side ønske om at gøre noget ved.

Samtidig er folkeoplysning noget, som de fleste gerne tager imod, også selv om de er langt oppe i årene, og dette paradoks gør, at et forskningsprogram som det foreslåede nok kunne opklares noget nærmere. Der kunne sikkert nævnes talrige eksempler på områder inden for voksenuddannelses- og folkeoplysningsområdet, der trænger til nærmere udredning og forskning.

Beslutningsforslaget er formuleret så bredt, at det er svært for os at se, hvad der egentlig er hensigten, men bemærkningerne konkretiserer jo en del af problemområderne, så der behøver ikke at være problemer med den del af forslaget.

Desværre er den del af forslaget, der har med finansiering og prioritering at gøre, noget mere luftig. Hvis dette program tænkes taget ud af de eksisterende forskningsmidler, hvilke områder skal så nedprioriteres? Hvordan forestiller forslagsstillerne sig, at vi skal skaffe den ekstra finansiering, der muligvis er tale om?

Vi ønsker ikke bare at foreslå flere skatter og afgifter; det er jo ikke nogen kunst, men vi vil altså ikke følge den vej. Vi synes, det er en god idé, at de enkelte institutioner opprioriterer forskning inden for folkeoplysning og voksenuddannelse, og den mulighed har de, lige så vel som forskningsrådene har mulighed for at uddele midler til prioriterede områder, hvis der altså findes ansøgere.

Derfor afviser vi forslaget.

Jette Pors (CD):

Under forespørgselsdebatten om kvaliteten

af dansk forskning her i salen den 27. marts 1990 tilkendegav CD, at vi vil medvirke til et langsigtet forskningsforlig, og at vi ønsker det indgået med regeringen.

Vi har også tydeligt tilkendegivet, at bl.a. humanistisk forskning ikke må glemmes i disse tider, og her pegede vi specielt på historieforskningen, som må siges at være særdeles relevant i disse brydningstider. Men lad nu det være. Det er ikke CD's indtryk, at regeringen har glemt den humanistiske forskning, og det er vigtigt, også i denne sammenhæng.

Vi har alle vore hjertebørn, men det er ikke CD's ønske lige nu at favorisere nogen områder på bekostning af andre ved at tvinge ministeren til at tilvejebringe midler, som kun kan findes, hvis de tages fra et andet område. Hvilket område skulle det for øvrigt være?

Jeg medgiver forslagsstillerne, at der kan være gode grunde til at forske i voksenuddannelse og folkeoplysning, både når det drejer sig om grundforskning og anvendt forskning. Men vi ser nu helst, at regeringen selv kommer med et udspil, som også anviser de økonomiske muligheder for at gennemføre et sådant program.

Vi kan altså ikke støtte dette beslutningsforslag.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg vil begynde mit indlæg med en lille kommentar til hr. Mogens Elvensø, som havde en vældig omsorg for mig og ikke kunne forstå, at jeg havde bevæget mig ind i det selskab, som jeg her i kommet i. Jeg må sige til hr. Mogens Elvensø, at jeg befinder mig vældig godt i det selskab, og det er med fuldt overlæg, at jeg er medforslagsstiller her, det har jeg ingen betænkeligheder ved.

Vi havde her på Christiansborg den 24. januar en meget vellykket høring netop om dette tema, forskning i voksenuddannelse og folkeoplysning. Høringen samlede bred tilslutning fra alle berørte parter på dette område. Vi har naturligvis noget af inspirationen til det foreliggende beslutningsforslag fra denne høring.

Johan Fjord Jensen havde et meget tankevækkende indlæg ved denne høring, hvor han bl.a. sagde, at vi for øjeblikket befinder os »midt i et alderspolitisk og generationsmæssigt drama, som har at gøre med, at voksendommen så at sige brækker midt over«. Jeg vil ikke referere en hel masse fra dette indlæg, men det tan-